

MÉRGEZETT GYEREKSZIMFÓNIA

*kapszulák a földön
bicskák és
pengék
az asztal közepén
cincogó hangok*

*az éléskamrából
áfonyalekvár
az ablakra fagyva
penészes tinorú
az ablakpárkányon*

*öreg vadkan
nyakát átvágták
fehér egerek
szaladgálnak
mint a gyerekek*

*ha ajtó és
ablak nyílik
megzabolázva
toporog valaki
nincsenek gyerekek*

PAYER IMRE

Téli anakreoni

*Fehérben mozdulatlan.
Tömött fehér. Tapadnak.
A jéggyémánt rügyekkel.
Gallyakon függeszkednek.
Pubán hangtalan hullás.
Vakítón felszikrázik.
A havon a hideg fény.
Táncolnak kövér pelyhek.
Az időilen fehérben.
Csak lélegezz. Ki és be.
Most ne akarj túltörni.
Hófényben. Örülj. Itt légy.
Fehér ég fehér füttyel.
Fehérben mozdulatlan.*

Fehérvöl terület

*Nem a nap és nem a lámpa fénye.
Átbató, sárgás, majdnem fehér,
de forrása, pontosabb közege meghatározhatatlan.
Nem tükör, nem képzelet, nem álom.
Valami ismeretlen gépszerűség által idesugárzott.
Sötétből kameratekintettel pásztáztam őt,
magamat. Ült egy padon.
Az összes apró hajlat, gyűrődés
megfigyelhető volt a fejen,
élesebben, részletezőbben, mintha
az úgynevezett valóságban lenne.
A mellette lévő hozzá bűjt,
de ő, aki magam lehettem, nem fordult felé
valami görcsös szemlélődés miatt.
Talán arról gondolkodott, ki vagyok,
hogy valamikor izzón repültem,
majd nyomottan süllyedtem el.
Mintha egy másik naprendszer feltételrendszerébe
kerültem volna, ami ugyanolyan, mint a régi,
csak átláthatatlansága érezteti, hogy távoli.
Nem, nem halál. Fehérvöl terület.
Úgy más, hogy ugyanaz.*

TÁBOR ÁDÁM

Az áprilisi purgatóriumban

*Az áprilisi purgatóriumban
sütkérezünk márnári napsütésben
vacogatunk a télvégi szélben
a természet körében tisztulunk
Vélelmeink tüze kiéget
hideg- s héválló üres cseréppé
res-ből akkor leszünk majd egészé
amint felsőbb létkörbe jutunk
Addig az átmeneti állapotban
sütkérezünk márnári napsütésben
vacogunk a még télvégi szélben
az áprilisi purgatóriumban*